

Roman Łyczywek

Życie i sprawy adwokatury (myśli - aforyzmy) LXXIV

Palestra 29/9(333), 92-94

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zostaną do Naczelnej Rady Adwokackiej, będą dotyczyć także takich spraw, jak dążenie do stabilizacji stanu osobowego adwokatury i właściwego rozmieszczenia i struktury socjalnej, wprowadzenie w życie programu doskonalenia zawodowego, umacnianie etyki i godności zawodu adwokackiego, usprawnienie postępowania dyscyplinarnego m.in. w kierunku przeciwdziałania wyrażaniu poglądów skrajnych. Przedmiotem tych zaleceń będzie także podejmowanie działań służących rozwojowi samorządu adwokackiego i jego integracji z wyłączeniem poglądów krańcowych.

Zastępca Przewodniczącego Rady Państwa prof. dr hab. Kazimierz Secomski wskazał też na potrzebę wypełnienia luki powstałej wskutek uchylecia przez Sąd Najwyższy uchwały Nr 7 (głównej) Krajowego Zjazdu Adwokatury.

Komisja Prawna Rady Państwa przyjęła także do wiadomości informację Wiceministra Sprawiedliwości Zdzisława Jędrzejczaka o stanie prac nad zmianą rozporządzenia o opłatach za czynności zespołów adwokackich, zalecając pilne ich zakończenie.

2.

Szkolenie zawodowe adwokatów w zakresie problematyki wynikającej z wejścia w życie ustaw z dnia 10 maja 1985 r.: 1) o zmianie niektórych przepisów prawa karnego i prawa o wykroczeniach oraz 2) o szczególnej odpowiedzialności karnej.

Prezydium NRA na posiedzeniu w dniu 19 czerwca 1985 r. postanowiło:

1) zalecić okręgowym radom adwokackim zorganizowanie we własnym zakresie w ramach doskonalenia zawodowego zajęć szkoleniowych na temat ustaw z dnia 10.V.1985 r.;

2) zorganizować w dniach 6—9.IX.1985 r. ogólnokrajowe sympozjum w Grzegorzewicach i w związku z tym zobowiązać okręgowe rady adwokackie do delegowania szkoleniowców na to sympozjum;

3) w związku z powyższym zwrócić się do rad okręgowych o nadsyłanie problemowych pytań dotyczących stosowania tych ustaw do dnia 31 sierpnia br.;

4) w charakterze szkoleniowców na to sympozjum powołać:

— adw. prof. dra hab. Kazimierza Buchalę — w zakresie prawa karnego materialnego,

— adw. dra Kazimierza Łojewskiego — w zakresie prawa karnego procesowego,

— adw. Czesława Jaworskiego — w zakresie prawa karnego wykonawczego.

ŻYCIE I SPRAWY ADWOKATURY

(myśli — aforyzmy)

LXXIV

Jestem tak długo adwokatem, że kiedy ktoś mówi, iż jest piękny dzień, to patrzę przez okno, żeby to sprawdzić.

(zastyszane w pewnym filmie)

Różnica między przestępstwem pospolitym a politycznym polega głównie na tym, że przestępstwo pospolite jest uznane wszędzie, podczas gdy z politycznym przestępstwem rzecz ma się inaczej.

(DURACZ)

Wygrać proces powinien mocniejszy, ale mocniejszy prawem, a nie mocniejszy osobistą pozycją.

(SASKI)

Subiektywizm jest wspólną cechą większości kodyfikacji współczesnych (...) subiektywizm przesuwając dociekania sędziego ze zdarzeń świata zewnętrznego na wewnętrzny świat psychiki przestępcy.

(LEMKIN)

Nie co affekt, ale co szczerze sumnienie, co rozum, co słuszność, co sprawiedliwość dyktuje, to z wielką sędzią uwagą ustami wymówić i swoje zdanie powiedzieć powinien.

(CZERNICKI 1769)

Sędziowie niezawodowi wnoszą w działalność sądu dwie doskonałe zalety: zaciekawienie dla sprawy i brak uprzedzenia. Nie mniej ważną byłaby odwaga wypowiedzenia swego zdania wobec sądu.

(BERADT)

Musimy mówić głośno, jeśli chcemy, żeby nas dosłyszano. Musimy mówić cicho, jeśli chcemy, żeby nas słuchano.

(CLAUDEL)

Publicznie i śmiało niewinność bronić, prawość samą wspierać, zasady prawa i słuszności umieć wynajdywać i te jasne i dokładnie przedstawiać, przeciw przemocy i każdemu przywłaszczeniu śmiało nastawać.

(TOROSIEWICZ 1822)

Wysokie wynagrodzenie obrońcy jest nie tylko świadczeniem za talent, lecz również na nakład zdrowia i nerwów.

(BENEDIKT 1912)

Adwokat, który popiera w sądzie oskarżenie w sprawie karnej, nie powinien w żadnym stopniu objawiać w niej swych uczuć osobistych.

(HARRIS)

Narody mają taką sprawiedliwość, na jaką zasługują.

(Le BOULENGE)

Prawo ma swoje brzmienie. Jest to instrument, który także daje się nastrajać.

(ŻOŁKOWSKI)

Prawo jest martwe. Sąd jest żywy i to jest jego wielką przewagą.

(RANSON)

Dla każdego prawnika, zwłaszcza dla adwokata, największą pułapką i trudnością zawodową jest wykładnia przepisu prawa. Jej dokonanie może być sukcesem lub klęską. Od jej trafności zależy często los człowieka, przywrócenie mu czci bądź wyrównanie straty majątkowej.

(STEFAN MIZERA)

Wybrał R. ŁYCZYWEK

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO

1.

GŁOSA

do zarządzenia Prezesa Sądu Najwyższego
(Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych)
z dnia 10 lutego 1983 r.
III PO 1/84 *

Tekst głosowanego zarządzenia ma brzmienie następujące:

O charakterze sporu zbiorowego (zakładowy czy ponadzakładowy) decyduje okoliczność, czy spór obejmuje jeden zakład pracy czy też więcej zakładów. W tym drugim wypadku spór jako „wykraczający poza sprawę jednego zakładu” jest sporem ponadzakładowym. O charakterze sporu zbiorowego nie decydują nato-

miast inne okoliczności, w szczególności takie, jak — czy przedmiot sporu występującego w jednym zakładzie może zainteresować pracowników innych zakładów pracy, bądź też że kierownik zakładu pracy nie jest właściwy do rozwiązania sporu zbiorowego.

* Pełny tekst zarządzenia wraz z uzasadnieniem opublikowany został w OSNCAP, 1/1984, poz. 207.